

[Bausgaard.]

at lægge det frem for den danske befolkning gennem en åben diskussion herhjemme.

Det ærede medlem hr. Erik Kragh sagde om den forsvarsskitse, som det radikale venstre arbejder med, at den militære tjenestetid må have til formål at give en uddannelse, der sigter på en opgave i krigstid. Ja, det kan jeg da ikke være uenig med det ærede medlem i, det må være formålet med en militær uddannelse i almindelighed, men det ærede medlem vil ikke kunne holde på — og jeg tror heller ikke, han af hensyn til sit eget omdømme vil forsøge på at give det udseende af — at den nuværende danske tjenestetid og dens længde alene er betinget af hensynet til soldaternes uddannelse, for så skal den ikke være nær de 14 måneder, vi har i dag. Det ærede medlem ved jo formentlig bedre end måske nogen anden her i tinget, hvor uheldeligt det må være ud fra de synspunkter og den indstilling, han og hans parti har til forsvaret, at se på, at den positive indstilling hos de unge, der er inde som værnepligtige, er i stærk aftagen, når den egentlige uddannelse er tilendebragt og de bagefter skal være inde de mange måneder. Jeg tror i det hele taget ikke, at man slipper godt fra at lægge sig fast på, at den tjenestetid, der er indeholdt i den nugældende forsvarsordning, er noget aldeles uforanderligt.

Det ærede medlem sagde, at det må også være et formål — og herom er alle enige — at finde den billigste militære ordning, der tilgodeser hensyn, som vi vil tilgodese. Ja, det må man gå ud fra, men det ærede medlem kan ikke være tilfreds med, at et sted mellem 60 og 70 pct. af det forsvarsbudget, vi i dag har på 1.800-1.900 mill. kr., går til lønninger. Det ærede medlem kan ikke have den opfattelse, at det er hverken rationelt eller hensigtsmæssigt at have en forsvarsordning af den størrelsesorden, som for de 70 pct.s vedkommende alene bygger på lønningsudgifterne. Jeg tror ikke, det ærede medlem kan eller vil være uenig med mig i, at hvis vi ikke finder et ændret grundlag, vil det være overordentlig vanskeligt for ham at forene sine forsvarssynspunkter med den økonomiske politik, hans parti anlægger, og som han har gjort sig til deltagere i.

Jeg har en stærk fornemmelse af, at det var særdeles realistisk, når det ærede medlem hr. Helveg Petersen på det radikale landsmøde gjorde opmærksom på, at medmindre man fandt frem til et ændret grundlag for vor forsvarsordning, ville forsvarsudgifterne nødvendigvis stige et sted mellem 500 og 700 mill. kr. Jeg tror, det er realistisk vurderet, men jeg ønsker ikke, det skal ske; det skal i hvert fald ikke ske, uden at man har været inde i en åben debat og en fordomsfri vurdering af mulighederne for en ændret forsvarsordning, der kan indbære den betragtelige tjenestetidsnedsættelse, som jeg i går var inde på.

Så siger det ærede medlem hr. Erik Kragh: ja men det schweiziske system tror han ikke på at nogen vil anse for formålstjenligt. Jeg ved ikke, hvorfor det ærede medlem gjorde det. Jeg har ikke med et ord nævnt den schweiziske ordning, jeg har end ikke været inde på den. Jeg vil da gerne sige, at den forsvarsskitse, det radikale venstre arbejder med, ikke er identisk med den schweiziske forsvarsordning. Det ærede medlem hr. Helveg Petersen har heller ikke på noget tidspunkt gjort sig til talsmand for, at det skulle være den schweiziske forsvarsordning. Der er visse ligheder mellem skitsen og de schweiziske principper, men i øvrigt tager det ærede medlem hr. Helveg Petersens forslag sigte på danske forhold og danske forudsætninger, og derfor må jeg sige, at det ærede medlem hr. Erik Kraghs kritik under henvisning til den schweiziske forsvarsordning ramte ved siden af.

Må jeg sige til den højtærede finansminister, at jeg selvfølgelig var tilfreds med og også havde ventet, at han ville tale om skatteproblemerne og socialdemokratiets implicering i disse skatteproblemer på en mere afdæmpet måde, end smedenes formænd og socialdemokratiets næstformænd, hr. Hans Rasmussen, gjorde det, da han fremsatte sine bombastiske udtalelser for nylig. Jeg tror, det var klogt af den højtærede finansminister, men når den højtærede minister slår fast næsten som en kendsgerning, at der er et stigende ønske hos alle lønmodtagere om en kildeskattordning, kunne man fristes til at spørge den højtærede finansminister, hvor han ved det fra. Her er der i bedste fald tale